

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 6 marca 2019 r.

DIH-2.709.3.2019.CS

DECYZJA DIH-2 NR 15/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 23 stycznia 2019 r., reprezentowanego przez pełnomocnika przedsiębiorcy SPÓŁDZIELNIA MLECZARSKA MLEKOVITA z siedzibą w Wysokiem Mazowieckiem – od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 8 stycznia 2019 r., nr D/LE.NR.8361.253.2018, wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4 w zw. z art. 35c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), za niezamieszczenie na stacji paliw w (...), przy (...) informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 21 listopada 2018 r. - działając na podstawie upoważnienia nr

D/LE.NR.8361.253.2018, przeprowadzili kontrolę – dotyczącą identyfikacji przedsiębiorcy oraz zamieszczania informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych - na stacji paliw w (...), przy (...), należącej do przedsiębiorcy SPÓŁDZIELNIA MLECZARSKA MLEKOVITA z siedzibą w Wysokiem Mazowieckiem (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji paliw informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na ww. stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 21 listopada 2018 r. nr D/LE.NR.8361.253.2018, w dokumentacji zdjęciowej załączonej do akt sprawy oraz poprzez protokół przesłuchania w charakterze świadka pracownicy kontrolowanej stacji, w której obecności przeprowadzono kontrolę.

Przy piśmie z 22 listopada 2018 r. nr D/LE.NR.8361.253.2018/JŚ, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przesłał Stronie upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, protokół kontroli z 21 listopada 2018 r. wraz z załącznikiem oraz wzór oświadczenia o kategorii przedsiębiorcy.

Pismem z 3 grudnia 2018 r., które 10 grudnia 2018 r. wpłynęło do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu - Delegatury w Lesznie, Przedsiębiorca wniósł zastrzeżenia do protokołu kontroli z 21 listopada 2018 r.

Pismem z 10 grudnia 2018 r. nr D/LE.NR.8361.253.2018, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za niezamieszczenie w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw w (...), przy (...), w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, możliwości składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

W piśmie z 11 grudnia 2018 r. nr D/LE.NR.8361.253.2018/JŚ, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustosunkował się do zastrzeżeń opisanych w piśmie Strony z 3 grudnia 2018 r.

W piśmie z 20 grudnia 2018 r., Przedsiębiorca reprezentowany przez pełnomocnika, ustosunkował się do wszczęcia postępowania administracyjnego z 10 grudnia 2018 r. w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Decyzją z 8 stycznia 2019 r. nr D/LE.NR.8361.253.2018, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4 w zw. z art. 35c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), za niezamieszczenie na stacji paliw w (...), przy (...) informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji.

Pismem z 23 stycznia 2019 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, w którym wniósł o wstrzymanie wykonania decyzji oraz jej uchylenie i umorzenie postępowania w sprawie, ewentualnie o uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji. Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie art. 8, art. 80 oraz art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Przy piśmie z 1 lutego 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr D/LE.NR.8361.253.2018.

Pismem z 11 lutego 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te,

należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania, na wstępie wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika że przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 21 listopada 2018 r. nr D/LE.NR.8361.253.2018 i załączona do niego dokumentacja fotograficzna, a także protokół przesłuchania w charakterze świadka pracownicy kontrolowanej stacji, w której obecności przeprowadzono kontrolę.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika (karta nr 3 protokołu), iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Inspektorzy w toku kontroli, stwierdzili brak omawianej informacji, która nie była zamieszczona w żadnym widocznym i ogólnodostępnym miejscu. Jednocześnie dokumentacja fotograficzna stanowiąca załącznik nr 1 do protokołu, obejmująca 10 zdjęć w tym budynku stacji, dystrybutorów, drzwi wejściowych, okna i lady, nie pozostawia wątpliwości, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczących zawartości biokomponentów. Ponadto nie sposób pominąć, iż przesłuchana w charakterze świadka pracownica kontrolowanej stacji, w której obecności przeprowadzono kontrolę, pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie nieprawdziwych zeznań stwierdziła, iż w ogóle nie

wiedziała o obowiązku zamieszczania informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych. Fakt przesłuchania odnotowano w protokole kontroli (karta nr 3 protokołu).

Podkreślenia wymaga, iż protokół kontroli należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15).

Mając na względzie zarzuty sformułowane w odwołaniu, tj. naruszenia art. 8, art. 80 oraz art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Zarówno w treści odwołania, jak i w toku postępowania przed organem I instancji, Strona prezentuje stanowisko, iż informacja o zawartości biokomponentów znajdowała się na stacji w widocznym i ogólnodostępnym miejscu na drzwiach wejściowych do biura, jednakże spadła na podłogę, a po stwierdzeniu jej braku w trakcie kontroli została uzupełniona. Innymi słowy Przedsiębiorca nie kwestionuje braku wymaganej informacji, jednakże wskazuje, iż brak ten miał charakter chwilowy.

Art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej. Na marginesie wypada także dodać, że kontrola dokonywana przez inspektorów Inspekcji Handlowej w oparciu o przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w zakresie realizacji obowiązku wynikającego z dyspozycji art. 9a ust. 1 i 2 tejże ustawy, polega na ocenie stanu faktycznego na dzień jej przeprowadzenia. Inspektorzy z oczywistych względów nie oceniają realizacji omawianego obowiązku w dniach poprzedzających kontrolę, czy też w dniach następujących po kontroli.

Odnosząc się do twierdzeń Strony dotyczących rzekomego upadku informacji o biokomponentach na podłogę, należy na marginesie zauważyć, iż w interesie Przedsiębiorcy

jest umieszczanie wymaganych przepisami prawa informacji w taki sposób, aby nawet gdy dojdzie do nieprzewidzianych zdarzeń, informacja znajdowała się w miejscu ogólnodostępnym i widocznym.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących protokołu przesłuchania w charakterze świadka, tj. poinformowania Przedsiębiorcy o jego istnieniu dopiero w piśmie z 11 grudnia 2018 r. oraz sugestii, iż cyt. „dokument ten nie istnieje, ponieważ kontrolowany go nie otrzymał”, należy uznać je za niezasadne. Fakt sporządzenia niniejszego protokołu odnotowano na karcie nr 3 protokołu kontroli z 21 listopada 2018 r. Protokół kontroli zawierający w swojej treści informację o sporządzeniu protokołu przesłuchania w charakterze świadka pracownika w obecności, którego przeprowadzano kontrolę, doręczono Stronie 26 listopada 2018 r., przy piśmie z 22 listopada 2018 r. Ponadto pismem z 10 grudnia 2018 r. nr D/LE.NR.8361.253.2018, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej informując Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę także o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, w których znajduje się omawiany protokół. Przedsiębiorca nie skorzystał jednak z możliwości zapoznania się z aktami sprawy w tym z protokołem przesłuchania w charakterze świadka pracownicy w której obecności przeprowadzono kontrolę. Na marginesie wypada dodać, iż protokół ten sporządzono zgodnie z art. 67 i art. 68 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w art. 35a pkt 4 przewiduje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a. Wysokość kary określona została w sposób jednoznaczny w art. 35 c ust. 1 ustawy. Zgodnie z nim wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-4, 6 i 8, wynosi 5000 zł. Tym samym wydając zaskarżoną decyzję organ I instancji nie mógł wymierzyć innej kary niż 5000 zł. Ustawodawca przyjął bowiem w przypadku naruszenia art. 9a ustawy karę w wysokości 5000 zł, nie przewidując możliwości jej miarkowania.

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie - udowodnienie faktu niedopełnienia przez Stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości. Samo udowodnienie, że Strona, nie umieściła wymaganych

art. 9a ust. 1 ustawy, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając powyższe na uwadze bezsprzeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia stronie kary z art. 35a pkt 4 ustawy.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przepisów art. 8, art. 80 oraz art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Organ administracji powinien podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Nie ulega wątpliwości, iż w niniejszej sprawie w sposób prawidłowy i wyczerpujący zgromadzono materiał dowodowy, a następnie dokonano jego właściwej oceny. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy, zgodnie z zasadą pogłębiania zaufania, wyrażoną w art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego. Z zasady tej wynika przede wszystkim wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej, co bez wątpienia ma miejsce w niniejszym postępowaniu. Zgodnie natomiast z art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego organ administracji publicznej dokonuje oceny jego wyników. Za wyniki postępowania dowodowego należy uznać m.in. treść protokołu kontroli i inne zgromadzone w aktach sprawy dokumenty. Ich analiza w sposób jednoznaczny prowadzi do wniosku, iż 21 listopada 2018 r. na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji o zawartości biokomponentów. Trudno jest zatem uznać, aby w niniejsze sprawie doszło do naruszenia zasady swobody oceny dowodów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego - organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania. Ten wskazywany przez Stronę przepis, który przewiduje odstąpienie od nałożenia kary administracyjnej nie może mieć jednak zastosowania w niniejszej sprawie. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z 11.07.2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 205/18).

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzuty naruszenia przepisów art. 8, art. 80 oraz art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać za niezasadne.

Reasumując powyższe, należy ponownie zauważyć, iż art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu wniosku Strony, dotyczącego wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji, należy zauważyć, iż zgodnie z art. 130 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji. Przepisu tego nie stosuje się gdy decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności lub gdy decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy. Decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 8 stycznia 2019 r., nr D/LE.NR.8361.253.2018 nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, ani nie podlega ona natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 8 stycznia 2019 r., nr D/LE.NR.8361.253.2018, wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4 w zw. z art. 35c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), za niezamieszczenie na stacji paliw w (...), przy (...) informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Istotą regulacji zawartej w art. 9a omawianej ustawy jest zapewnienie konsumentom swobodnego dostępu do informacji dotyczących zawartości biokomponentów w oferowanych na stacjach paliwach ciekłych. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątplenia nie był przez Stronę realizowany, co wynika z ustaleń kontroli.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/